

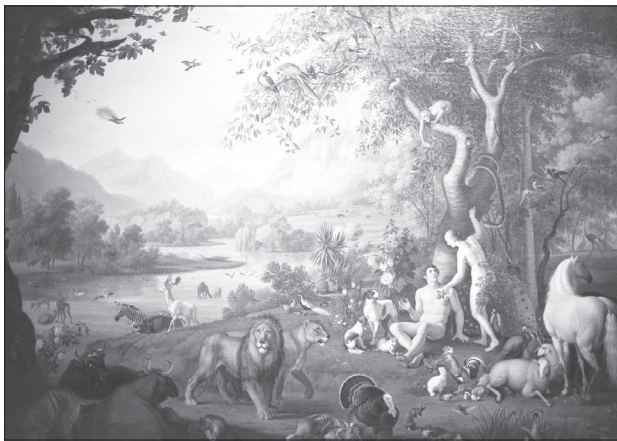
CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě duben 2022

Slovo na cestu

Drazí bratři a sestry, do měsíce dubna vstupujeme s velikými nadějemi. Končí doba postního odříkání a proměňuje se v jásavou radost ze vzkříšení Páně. Otřepaná fráze? Kolikrát jsme už slavili tyto svátky? Dokážu se přenést nad MÉ starosti všedního dne a zamyslet se nad tím Tajemstvím, jež se nás týká bytostně?

Co vlastně slavíme? Dáváme pozor při čteních velikonoční vigilie. Čteme příběh o stvoření světa. Bůh stvořil svět, dal mu řád, všechno, co je, má jistý smysl své existence. Člověk byl stvořen jako korunní dílo, zjevující Boha světa. Bůh člověku dal svobodnou vůli, aby blaženost, ke které byl stvořen, mohl prožívat vědomě. Člověk však Boha odmítl a stal se nehodným Ráje.

Čteme také, že Bůh člověka neopustil, nikdy se nás nezřekl a stále nám nabízí cestu návratu, jak to vidíme v příběhu Abraháma, který opustil vše, co znal, a vydal se na cestu za Bohem. Pro jeho víru v něm jsou požehnány všechny národy světa.

Boží dobrota k nám se projevuje explicitně v příběhu Exodu. Izraelité utlačováni v Egyptě vyšli na svobodu. Bůh slyšel jejich nárek a vysvobodil je mocnou rukou a zdviženým ramenem pomocí svých podivuhodných skutků a zázraků. Bůh trestal Egypťany a zachránil Izraelity. Východ z Egypta je věnčen přechodem přes Rudé moře, ve kterém zahynuli pronásledovatelé.

Konečně čteme i Evangelium o Vzkříšení – naplnění všech předobrazů. Kristus Ježíš nás vysvobodil z naší země otroctví, hříchu a vyvedl nás do Zaslíbené Země, naší nebeské vlasti, pro kterou jsme byli stvořeni.

Izraelité po vysvobození z Egypta putovali pouští ještě 40 let. Nebylo to snadné období. Podobně i my po Kristově vysvobození zůstáváme zde, v tomto slzavém údolí,

ale máme naději. Máme před sebou cíl. Nedovolme našim všedním starostem nebo různým okolnostem, aby nám zastřely cíl našeho putování.

Bratři a sestry, s vděčností Pánu za dar spásy se každý den nanovo rozhodněme žít pro Něj.

o. Patrik Bogdan Rygiel, farní vikář farnosti Svatého Ducha v Opavě

Modlitba za Ukrajinu

Dobrý a milosrdný Bože,
Ty jsi náš nebeský Otec,
dokonale nás znáš a miluješ.
Proto se s důvěrou odevzdáváme
do Tvých rukou.

Prosíme Tě za mírové řešení
složitě situace na Ukrajině.
Prosíme Tě za světové státníky,
aby stáli na straně dobra a našli sílu
k vzájemné dohodě a usmíření.

Prosíme Tě také za všechny oběti války,
sirotky, vdovy a uprchlíky.
Obejmi je svou něžnou náručí.

Dej, ať kolem sebe šíříme pokoj,
nejsme jeden druhému lhostejní
a dokážeme si navzájem odpouštět.

Obsah čísla

Slovo na Cestu /

P. Patrik Bogdan Rygiel

Modlitba za Ukrajinu

Zajímá nás / *Projekt Konkatedrála II*

Fejeton / *O naději a igelitkách*

Procházka kostelem

sv. Vojtěcha IV /

Druhá dvojice kaplí: Jezuitský řád

80. výročí smrti kněží z Opavska /

P. Anselm Leo Polak

Stalo se / *Farní maškarní bál*

Ze života skautů

K zamyšlení / *Odpustit Bohu,*

Jobovské zkoušky

Knižní tipy /

Nebojme se snít; Svátost smíření

ve světle Ducha svatého; Křest

Klub sv. Anežky

Dětem / *Květná neděle*

Centrum pro rodinu

CZŠ sv. Ludmily

Charita

Pozvánky /

Celostátní setkání mládeže,

Bible 24

Oznámení

Zajímá nás...

V konkatedrále se od konce března opět začalo pracovat. Jaké opravy jsou v plánu a čeho všeho se práce budou týkat?

Restaurátorské práce a opravy interiéru konkatedrály

9. března proběhlo na biskupství výběrové řízení na projekt *Konkatedrála II* – restaurování bočních oltářů, kazatelny, sousoší nad křtitelnicí, epitafu Karla Lichtenštejnského... Zakázku získal akademický sochař a restaurátor MgA. Jakub Gajda, Ph.D., z Ostravy-Třebovic. Spolu se svými pomocníky se již pustil do přípravných prací. Kolem bočních oltářů byla odstraněna dlažba a prostor byl zašetrkován. Důvodem je jak doplnění dlažby v místech, kde scházela pod původními dřevěnými stupni, tak sanační práce k odstranění vztlínající zemní vlhkosti a proti plísním a houbám. Po celém obvodu budou u paty oltářů provedeny vrty, do kterých se bude provádět chemická injektáž. Po provedení injektáže může být podlaha opravena a bude postaveno lešení k pracím na oltářních retáblech. Bude probíhat čištění, odstraňování druhotných vrstev ze soch a dekorací, sanace dřevěných prvků, doplnění chybějících částí, nátěry, zlacení a další činnosti. Samotné oltářní obrazy restaurovány nebudou.

Z důvodů těchto prací, které budou průběžně probíhat až do června příštího roku, budeme muset být víc trpěliví a brát na ně ohled, třeba i tím, že během dne, kdy se přijdete do otevřené konkatedrály pomodlit, tam nebude ideální ticho ☺.

K výše uvedeným restaurátorským pracím na oltářích přibude také restaurování stropů v kapli sv. Jana Nepomuckého, Panny Marie Lurdské a obnova zaniklého cihlového schodiště ve zdi severní věže. Předběžné náklady na projekt činí 13,5 mil. Kč. Z toho dotace z EU činí 85 % – 11,3 mil. Kč, dotace ze státního rozpočtu 10 % – 1,3 mil. Kč.

Toalety

Vzhledem k rozkopání podlah se naskytá jedinečná příležitost přivést do jižní věže kostela potřebné přípojky vody, kanalizace a elektřiny pro budoucí toalety. Ing. arch. Tomáš Machovský pracuje na projektové dokumentaci. První konzultace na odboru kultury a památkové péče Moravskoslezského kraje proběhla 23. března. Získali jsme předběžný ústní souhlas s plánem vybudování toalet, můžeme tak pokračovat v projekční přípravě i schvalovacím procesu. Umístění WC je plánováno v prostoru věže, se vstupem přes stávající chodbičku za dveřmi vpravo u hlavního vchodu konkatedrály. Součástí toalet bude také úklidový prostor s výlevkou.

o. Václav Koloničný

O naději a igelitkách

Začátkem devadesátých let učinili moji prarodiče rozhodnutí, že prázdný dům po opovi (mém pradědovi) zapůjčí jedné rodině z Arménie, která utekla před válkou o Náhorní Karabach. Nebyli to naši příbuzní, ale stali se jimi.

Můj děda se s arménským strejdou znal už z dávnější minulosti – děda byl automechanik a strejdově vojenské jednotce, která měla ještě za komunismu „nějaký výjezd“ do Československa, opravoval auto. No a o pár let později stáli Arméni u našich dveří s igelitkami.

Bylo mi tehdy asi pět a cítila jsem do morku kostí, že se děje něco mimořádného. Nesmíte si naši rodinu představovat jako uvolněné hipíky, ani jako humanitární nadšence. Moji prarodiče byli nejkonzervativnější lidi, které znám, takže sama nevím, jak si vysvětlit, že šli do tak bláznivého projektu, který ležel na bedrech hlavně jim.

Spadli jsme do toho tehdy všichni po hlavě, bylo to nepravděpodobné, náročné a krásné. V mých vzpomínkách jsem stále oslňována zlatým předním zubem strejdy Roberta. Když je vám pět, není síly, která by vás přiměla na ten zub přestat zírat, ale strejda se tomu vždycky smál a chápal, že je pro mě pohádkovou postavou.

Pořád cítím vůni kávy, kterou teta Aňa připravovala v džezvě, zatímco se snažila vytáhnout z mých rodičů těch pár ruských slovíček, které jim socialistické školství kdysi dokázalo vštípit. Myslím, že moje touha mluvit cizími jazyky začala právě tehdy, tou naší počáteční bezradností s Armény. Když se pak teta Aňa později naučila česky, nikdy si neosvojila vykání, takže jsme měli s cizími lidmi vždycky

spoustu vysvětlování. Možná ale bylo tykání součástí jejího osobního nastavení, že jí zkrátka nikdy nikdo nepřipadal dostatečně cizí na vykání, nevím.

Teta výborně vařila, akorát dost bojovala s ingrediencemi – udivilo ji například, že začátkem 90. let nebyl v Jednotě k sehnání lilek (myslím, že ho pak zkoušela pěstovat). Ráda jsem ji u vaření pozorovala, vařila tak nějak celou svou bytostí. Dodnes se vidím, jak sedím u stolu, teta Aňa přede mě klade talíř, dává mi pokyn „kúšaj boršč“ a já kúšaju a kúšaju.

Jsem vnitřně velmi bohatá tím, že u nás kdysi bydleli Arméni, a dodnes jsme spolu v kontaktu, i když dávno bydlí u Prahy. Od začátku ruského vpádu na Ukrajinu neuplyne den, aniž bych si vzpomněla na naše Armény a nepřemýšlela, jak teď pomoci těm, kdo přicházejí s igelitkou z Ukrajiny. Bohužel do panelákové 3+1 nezvládneme vměstnat žádné hosty. Ale hledám a postupně nacházím možnosti pomoci, třeba i malé. A když mě přepadne smutek právě nad tím, že jsou jen malé, těším se slovy moudrého Gandalfa z trilogie Pán Prstenů:

Nám nepřísluší zvládnout všechny temné síly světa a všechny zvraty historie. Musíme ale udělat, co můžeme, pro dobro let, do nichž jsem vrženi, vykořeňovat zlo na polích, která známe, aby ti, kdo přijdou po nás, mohli obdělávat čistou zemi. Jaké počasí budou mít, o tom nerozhodneme...

Mája Pilařová

Procházka kostelem sv. Vojtěcha

Čtvrtá část

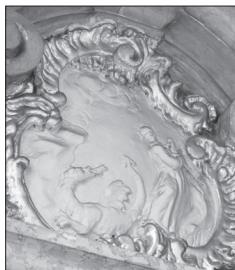
Druhá dvojice kaplí: Jezuitský řád

Kaple svatého Ignáce z Loyoly (vlevo)

Když sv. Ignác utrpěl jako voják v boji těžké zranění, došlo u něho k hluboké vnitřní proměně (1521). Při pouti na Montserrat a během dlouhé odloučenosti se rozhodl věnovat se činnému apoštolátu. Spolu se šesti přáteli se rozhodl na Montmartru v Paříži (15. srpna 1534) zachovávat obvyklé tři řeholní sliby, hlásat evangelium a dát se zcela k dispozici papeži. V roce 1537 přijal kněžské svěcení a po papežském schválení Tovaryšstva Ježíšova (1540) se stal prvním generálním představeným této řeholní společnosti. Jeho stěžejním dílem jsou Duchovní cvičení. Zemřel 31. července 1556.

- Oltářní obraz: sv. Ignác z Loyoly, zakladatel řádu před Nejsvětější Trojicí (1952) od Valentina Držkovic (1888-1969).
- Po stranách sochy:
 - vlevo Víra (Religio) šlape po kacířích, nad ní anděl drží kříž a bibli,
 - vpravo Církev šlape po ďáblu, nad ní anděl drží eucharistii a chrám.

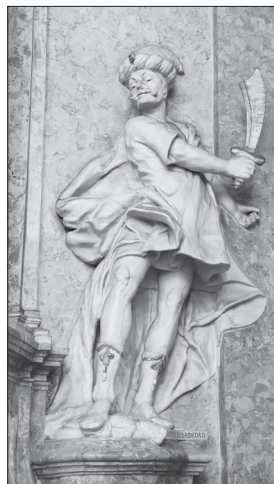

- Nahoře na štítu je posazen štukový reliéf: Panna Maria se zjevuje svatému Ignáci z Loyoly, píšícímu exercicie.
- Štukové reliéfy nad průchozími vchody kaple znázorňují:
 - vlevo sv. Ignác osvícený hvězdou Milosti Boží; vlevo nahoře nad římsou svatý Ignác zahání draka, který se mu zjevil při modlitbě;
 - vpravo zraněný sv. Ignác čte na lůžku život Kristův; vpravo nahoře nad římsou sv. Ignác hledí na oko Boží.
- Nástrovní freska: apoteóza (oslava) sv. Ignáce v nebi. Její součástí je celé heslo jezuitského řádu: OAMDG – omnia ad maiorem Dei gloriam (Všechno k větší slávě Boží).

Kaple svatého Františka Xaverského (vpravo)

Svatý František Xaverský byl jedním ze sedmi prvních jezuitů, kteří se zasvětili Bohu na Montmartru v r. 1534. Roku 1537 přijal kněžské svěcení a pak pomáhal sv. Ignáci při sestavení prvních řádových konstitucí. Z pověření papeže Pavla III. a portugalského krále se 7. dubna 1541 vydal do Indie. Působil v Indii, na Cejlonu, na Malajském poloostrově, na Molukách a v Japonsku. Na cestě do Číny zemřel roku 1552 na ostrově Sancian (San Čoan) poblíž Kantonu.

- Oltářní obraz: svatý František Xaverský umírající v chýši na ostrově Sancian (San Čoan) je od Libuše Lepařové.
- Nad oltářním obrazem trojúhelník s Božím okem.

- Nad menzou je posazen v rámu vyřezávaném ze dřeva obraz sv. Terezie od Dítěte Ježíše (z Lisieux) (1953) od Viléma Čecha (1910–1970). Sv. Terezie je od r. 1927 patronkou světových misií.
- Sochy reprezentují oblast, ve které sv. František Xaverský působil:
 - vlevo Ind,
 - vpravo mohamedán.
- Nástrpní freska znázorňuje, jak svatý František Xaverský křtí pohanského knížete.

Kapli je tudíž možno nazvat i misijní kaplí.

Podle různých pramenů zpracoval Vladimír Ziffer st.

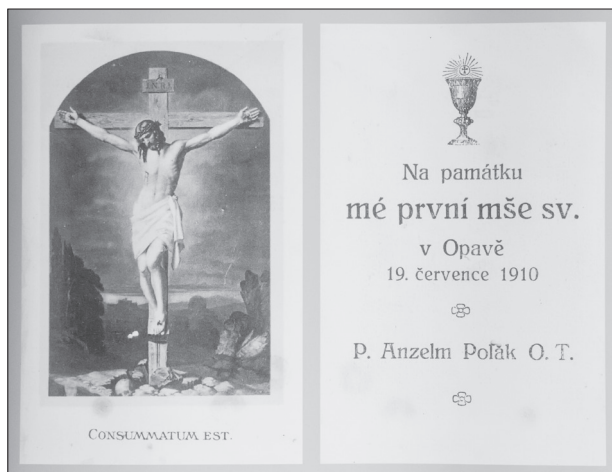
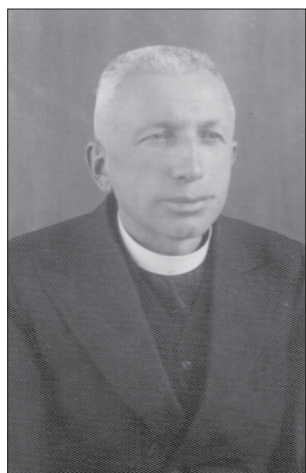
80. výročí mučednické smrti kněží z Opavska

V tomto roce si budeme na Opavsku připomínat 80. výročí úmrtí tří katolických kněží, kteří zahynuli jako mučedníci pro svou víru v koncentračních táborech v době nacistické totality. Při této příležitosti je v konkatedrále instalována výstava „Svědkové lidskosti“, v rámci které se můžeme seznámit s životními příběhy těchto kněží.

V rámci výstavy proběhnou v konkatedrále o postních nedělích odpoledne po křížové cestě postupně tři 15–20minutové přednášky, které postupně život těchto kněží přiblíží: neděle 6. března (1. neděle postní) P. Alois Šebela, neděle 20. března (3. neděle postní) P. Johann Smolik a neděle 3. dubna (5. neděle postní) P. Anselm Leo Polak.

P. Anselm Leo Polak

Leo Polak se narodil 8. dubna 1883 v Dolních Živicích na Opavsku Aloisovi a Petronile Polakovým jako druhý syn ze dvanácti dětí. Rozhodl se pro kněžství v řeholním společenství Německého řádu, v roce 1904 vstoupil do noviciátu, o rok později dne 14. září 1905 složil první sliby a přijal řeholní jméno Anselm. Následně pokračoval v řeholní a kněžské formaci. Nejprve v letech 1905–1908 studoval teologii v Brixenu, pak v letech 1908–1910 v Lublani. Zde ve středu 22. září 1909 složil věčné sliby a také byl ve čtvrtek 14. července 1910 vysvěcen na kněze, v úterý 19. července 1910 sloužil v Opavě primiční mši svatou.

Jako člen Německého řádu podléhal obedienci velmistra. Ten poslal mladého kněze české národnosti do slovanského prostředí – do Slovinska, kde Německý řád vykonával mezi Slovinci ve svěřených farnostech lublaňské diecéze duchovní správu. P. Polak nejprve devět let působil jako kaplan: jeden rok ve farnosti sv. Petra v městečku Črnomelj

v jihovýchodním Slovinsku, následující rok ve farnosti sv. Jakuba v Ormoži na východě Slovinska na hranicích s Chorvatskem v Dolním Štýrsku a dalších sedm let cca 10 km od svého prvního působiště v jihovýchodním Slovinsku, a to ve farnosti sv. Štěpána v obci Semič.

V roce 1919 se vrátil zpět na východ Slovinska do ormožského okresu, kde byl jmenován duchovním správcem v obci Miklavže pri Ormožu. V této malé zemědělské a

*Anselm Polak s učitelem a s dětmi v Miklavži pri Ormožu
(30. léta 20. století)*

vinařské vesnici prožil jako farář 22 let svého života.

Jako duchovní správce farního společenství křtil, zpovídal, sloužil mše svaté, oddával, zaopatřoval nemocné a staré a také pohřbíval. Ve farnosti rozvíjel úctu k Nejsvětějšímu Srdci Páně a k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, prohluboval v jemu svěřených duších eucharistickou zbožnost skrze časté a stavovské svaté přijímání. Velmi dbal na krásu

liturgie a své farníky zapojoval, ba přímo vtahoval do jejího spoluprožívání ať už sborovým, nebo lidovým zpěvem. V roce 1934 organizoval ve své farnosti také lidové misie.

V blízkosti kostela sv. Mikuláše nechal postavit komunitní centrum a vytvořil tak prostor pro společenský život v obci. Kromě jiného zde zřídil knihovnu a také tu probíhaly zkoušky nejen chrámového sboru, ale také tamburašského souboru, k jehož vzniku dal zakládající ideový i materiální impuls.

Vše se změnilo s útokem Německa a jeho spojenců na Jugoslávii dne 6. dubna 1941. Po kapitulaci Jugoslávie byla část území dnešního Slovinska přičleněna do Německé říše a nová vládnoucí moc začala germanizaci místních obyvatel. Slovinští kněží působící mezi slovinským obyvatelstvem se uchýlili na území nově vzniklého Chorvatského státu. Dne 21. srpna tak učinil i P. Anselm Polak. Uchýlil se do Chorvatska do Velikeho Trgovisca a později – když začalo zatýkání slovinských kněží i na chorvatské straně – odešel a ukryl se v klášteře františkánů ve Varaždinu. Informace o jeho přítomnosti se dostala na veřejnost a on byl 6. září 1942 zatčen na ulici. Spolu s pěti zatčenými slovinskými kněžími a dalšími vězni byl deportován do koncentračního tábora Jasenovac, nacházejícího se cca 160 km jižně na bosensko-chorvatské hranici na levém břehu řeky Sávy. Transport dorazil na určené místo 20. září 1942. V krutých podmínkách tohoto tábora strávil necelé čtyři týdny. Dne 17. října 1942 byl 59letý kněz P. Anselm odveden z koncentračního tábora a spolu s čtyřmi kněžími a dalšími vězni byl na břehu řeky Sávy zavražděn.

Farní maškarní bál

V neděli 27. února po třetí hodině odpoledne se konal už téměř tradiční Maškarní bál pro naše nejmenší farníky. Dorazili jsme do sálu v Marianu, který byl krásně vyzdobený, stoly se prohýbaly pod různými dobrotami, za které moc děkujeme našim maminkám.

Celým programem nás provázeli dva klauni. Jeden byl veselý a druhý smutný. Prvním úkolem bylo rozesmát smutného klauna. Ze začátku nám to moc nešlo, odolával i vtipům, kterým jsme se smáli všichni. Klauna se nám podařilo rozesmát až starým dobrým lechtáním. Takže první úkol splněn a mohli jsme začít soutěžit.

Soutěžili jsme v běhání, skákání, v chůzi na chůdách a pro dospělé bylo moc zajímavé pozorovat, jakým způsobem jednotlivé děti zvládaly úkoly, které Magda a Mirka připravily. Za snahu jsme byli všichni odměněni. Mohli jsme si dokonce vyrobit i škrabošku.

Závěrečnou hru zvanou pexeso, kdy bylo po zdech sálu třeba najít pohádkovou dvojici, pak hráli děti i rodiče. Sešlo se nám spousta různých a krásných masek.

Chtěli bychom moc poděkovat všem, kteří to pro nás tak hezky nachystali a vymysleli, a těšíme se na další maškarní ples.

Ondřej a Matěj Řezníčkovi

Ze života skautů

Předjarní brigáda kolem kostela sv. Janů

V sobotu 19. března proběhla předjarní brigáda kolem kostela sv. Janů. Díky spolku sv. Janů a o. Kamilu Víchovi – Heřmanovi, který nás pozval, jsme rádi přiložili ruce k dílu. Jelikož nás bylo docela hodně, práce probíhala v rychlejším tempu. Přehazovali jsme hlínu a přesypávali šterk, aby se mohla provést sonda do země. Do práce jsme se pustili s radostí a nasazením.

Za odměnu nám byla připravena česneková pomazánka s chlebem a buchtu. Práce kolem kostela sv. Janů během roku je potřeba stále. Jsme rádi, že i náš oddíl může být součástí záchrany kostela sv. Janů. Těšíme se na další spolupráci.

Lukáš Graca – Koňas

K zamyšlení

Také jste už někdy zazlívali Bohu, že stále nechce vyslyšet vaše modlitby? A nestává se Vám to dnes, kdy se stále modlíme za mír na Ukrajině, a stále tam zuří válka, umírají nevinní lidé, včetně dětí? Možná Vám pomůže následující text nějak se s tím vyrovnat.

Odpuštění Bohu

„Z rozmaru totiž lidské syny nepokoří ani nezarmoutí.“ (Pláč 3,33)

Už samotný název této kapitoly zavání herezí: Jaképak odpouštění Bohu? Chceme snad tvrdit, že Bůh je něčím vinen?

Samozřejmě, že: „*Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy.*“ (1 Jan 1,5) Jsme-li však upřímní sami k sobě a dokážeme-li sami sobě naslouchat, zjistíme, že v některých konkrétních životních situacích se nám srdce i rozum vzepře a my nedokážeme sladit pravdu o Boží lásce, kterou vyznáváme, s drsnou realitou, kterou prožíváme. Začnou se v nás

vynořovat výčitky vůči Bohu a mnohá „proč“: Proč zrovna já... Proč mám žít s takovým člověkem? Proč se František neuzdravil, když jsme se tolik modlili? Proč musí v Bosně (*dnes by se mohlo říci: na Ukrajině*) trpět malé děti? Dobře, válku dělají lidé, ne Bůh... Ale proč jsi nezabránil tomu hroznému zemětřesení, když jsi všemohoucí? Atd.

Jobovské zkoušky

Jistě, v dobách, kdy nás nic netrápí, bychom možná na výše položené otázky dokázali nabízet jakési odpovědi. Avšak jen do té doby, než začne něco nepochopitelného drtit nás, jak upozorňuje Elífaz Témanský reptajícího Joba:

„Hle, tys napomínal mnohé, ruce ochablější posiloval, tvé domluvy pozvedaly klopýtajícího, podlomené koleno jsi utvrzoval. Teď došlo na tebe a těžce to ne-seš, sotva tě to zasáhlo, jsi naplněn hrůzou.“

(Job 4,3–5)

Něco podobného si uvědomil známý křesťanský filozof C. S. Lewis, když mu zemřela žena na rakovinu. V knize „A Grief Observed“ (u nás film Krajina stínů), která je výpovědí o agónii milujícího srdce, o agónii víry tváří v tvář mlčícímu Bohu, vzpomíná s trpkostí na své minulé eseje o smyslu utrpení a o křesťanské radosti, vyznává, že všechny jeho krásné myšlenky hoří v ohni zkoušky jako sláma, jsou bezcenné.

Jenom ten, kdo nikdy nic podobného neprožil, se bude pohoršovat nad slovy „odpuštění Bohu“. Znovu musíme zopakovat, že Bohu *de facto* nemáme co odpouštět. Ve skutečnosti mu však zazlíváme mnoho věcí, a pro toto své neodpuštění sami sebe uzavíráme do vězení. Tento druh neodpuštění dokonce často jakoby svazuje ruku Boží, takže se Boží plán s námi zasekne na mrtvém bodě. Kdybychom mu nechali volný průběh, poznali bychom, že je dobrý, i když Boží cesty nejsou cesty naše a Boží myšlení nás často velmi přesahuje. (srov. Iz 55,8–9)

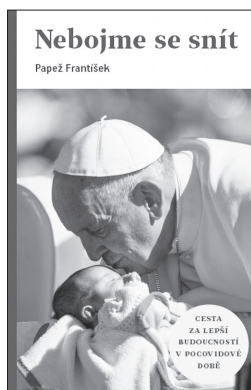
Kateřina Lachmanová

Zkusme se poučit ze závěru textu Kateřiny Lachmanové a nezazlívat Bohu, že nechce vyslyšet naše modlitby a nedělá nic s tou hroznou situací na Ukrajině. Třeba pak budou naše modlitby účinnější.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Kateřina Lachmanová, *Vězení s klíčem uvnitř*. Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 1996, str. 77–78.

Knižní tipy

Nebojme se snít

Cesta za lepší budoucností v povodivové době

Papež František

„Náš svět potřebuje vizi,“ řekl Františkovi jeden diplomat. „Tady je...“ řekl papež a dal mu svou knížku *Nebojme se snít* – bratrské povzbuzení k převzetí odpovědnosti za naše sousedy, společnost i život na naší planetě. Papež František zde volá po spravedlivěji spravovaném světě, který je ukotvený v Kristově evangeliu a odolný vůči různým krátkozrakým ideologiím. Co je krize a jak ji zvládat? Papež se nám nejprve svěřuje se svými třemi osobními krizemi. Tvrdí, že máme-li odvahu změnit se, můžeme z krize vyjít lepší než před ní. Poté si bere na mušku

jevy, které současnou situaci světa jen zhoršují. Honbu za ziskem, která nebere ohled na důstojné podmínky k životu. Nenasytost a pohrdání druhými. Politiky, kteří šíří strach, jen aby posílili svou vlastní moc. Jaké je podle papeže Františka poslání křesťanů na tomto světě? Aby v síle víry sloužili lidem, zejména těm na okraji společnosti. Proto nakonec nabízí inspirace, jak směřovat k poměrům, ve kterých by svůj potenciál mohl naplnit každý člověk.

Svátoost smíření ve světle Ducha svatého

Josef Prokeš

Dobрым zvykem mnoha věřících je v rámci postní přípravy na Velikonoce přistoupit ke zpovědi. Někteří kněží říkají, že přesně poznají, když někdo používá stále dokola zpovědní zrcadlo z Kancionálu. Jistě není špatné, ale čas od času stojí za to podívat se na naše hříchy i celý náš život z jiného pohledu.

„Zpověď je niterné setkání s Bohem, který mě stvořil, který je pramenem mého bytí. On dokáže léčit různá má zranění a ošetřit místa, kudy mi uniká životní síla a radost, a to i vzhledem k mé osobní historii. Svátoost smíření však není zaměřena jen do minulosti. Je zásadně obrácena do budoucnosti. Nepovídám se jen proto, abych vyjmenoval něco, co se stalo v mé dávné či nedávné minulosti, nýbrž prostřednictvím svátoosti dostávám sílu, abych zaměřil celý svůj život správným směrem. Je to velice tvůrčí a životodárný čas, kdy se ve mně mocí Ducha obnovuje nejen Boží obraz, ale také jeho pokoj a všechny síly i dary, které do mě vložil.“ To píše ve své knížce oblíbený českobudějovický kněz, duchovní rádce skautů Josef Prokeš.

Křest

Příručka pro ty, kdo uvažují o křtu svého dítěte

Aleš Opatrný

Když jde o tak zásadní životní události, jako je křest, není dobré spoléhat se na v mysli zapadlé znalosti z hodin náboženství nebo na to, co říkala sousedka.

Knižní novinka s jasným názvem nás seznamuje s tím, co si od křtu lze slíbovat, co čeká na rodiče a přítomné při obřadu křtu a co je třeba zařídit, abychom se vyhnuli zbytečnému stresu. Jde o drobnou příručku z pera známého kněze Aleše Opatrného, která pomůže rodičům a kmotrům představit si, co znamená křest dítěte pro jeho život a jeho vztahy.

Křest je základem pro jedinečný vztah Boha k člověku a člověka k Bohu. Tato publikace poodhaluje smysl křtu a vlídně k němu zve. Samozřejmě nemůže nahradit osobní setkání rodičů s knězem či jáhnem, ale jejich přípravu určitě usnadní.

Text je bohatě doplněn fotografiemi autorů ze spolku Člověk a víra, který zachycuje křesťanský život v České republice.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Vážení čtenáři Cesty, mám pro Vás příjemnou zprávu. Klub sv. Anežky znovu zahájí svou činnost – pravidelná setkávání. Pokud nenastane nic závažného, tak první setkání Klubu sv. Anežky se uskuteční první úterý v květnu – **3. května v 16 hodin** v Denním stacionáři pro seniory CHO na Kylešovské 4.

*Pravdu nelze pohřbít v hrobce;
to je smysl Velikonoc.
Ať se tento den stane pro Vás
počátkem nové naděje;
žádné zlo nám nemůže vzít
radost z jistoty, že dobro zvítězí.*

sv. Jan Pavel II.

Radost, pokoj a naději i sílu k nové-
mu životu se vzkříšeným Kristem

*Vám za Klub sv. Anežky
přeje Marie Smolková*

Dětem

Květná neděle

Jana se probouzí do nového dne, až když ji lechtá sluníčko po tvářích. Lekne se. Zaspala jsem? Ne, je přece neděle, uklidňuje sama sebe. Postní?

Chvilí trvá, než se zorientuje. Hlavou si nechá projít žalm, který cvičili ve škole. Pak teprve zvolá: „Je Květná neděle!“

Květná neděle je krásná neděle. A je to slavnostní neděle. Takže bych si měla dát na sebe to nejhezčí, co mám? Ale co si potom obleču na Velikonoce? Musím se poradit.

Natáhne na sebe domácí oblečení a spěchá do kuchyně.

„Dobré ráno, mami. Jak se mám dneska obléct? Je přece slavnostní neděle!“

Tatínek už snídá s Petrem, který je osmák a je o dva roky starší než Jana.

„My jsme chlapi, ale pomůžeme ti,“ nabízí tatínek pomoc.

„Vy?“ diví se Jana.

Tatínek se však zeptá zkušeného ministranta: „Jakou barvu ornátu bude mít dneska na sobě kněz?“

Petr zabručí: „Červenou, to přece ví každý.“

Jana nechápe. „A proč ne bílou, když je to slavnostní den?“

„Protože liturgie má dvě části. V první je slavnostní vjezd Pána Ježíše do Jeruzaléma, ale ve druhé se budou číst pašije.“

„Díky,“ říká děvče a jde se upravit do koupelny.

Teď jí je už jasné, že si nové šaty neobleče, i když je venku krásně a v kostele už také není tak velká zima. Ale co jsou to ty pašije? Možná to bude na Googlu. Na Wikipedii čte: „Pašije jsou z latinského passio – utrpení. Je to v původním významu vyprávění o utrpení a smrti Pána Ježíše...“

Ťuká si do hlavy. Vždyť to přece znám. Akorát to slovo „pašije“ mně vypadlo. Už vím, co si obleču. Alespoň něco červeného budu na sobě mít.

V kostele ji pak příběh o utrpení Pána Ježíše hluboce dojíhá. O smrti Pána Ježíše slyšela mnohokrát, ale dnes je to nějaké jiné. V kostele je absolutní ticho, lidé pozorně naslouchají, ve tvářích je vidět soucit s trpícím Kristem. Jana přemýšlí: Jak mám Pána Ježíše potěšit? Napadá ji to hned. Mirka tu zase chybí. A bude ještě chybět dlouho. I o ní by se dalo napsat: „Utrpení naší Mirký.“

Je nejmenší ze scholy. Ale má nejvyšší hlas. Krásný hlas, který se ani ve výškách nezmylí. Nikdy nezazpívá falešně. Ale teď tady s námi být nemůže. Má nějakou divnou nemoc. Po Velikonocích má odjet na léčení. Ale teď je ještě tady. Přitom se pohybuje na vozíku. Ale snad se to má spravit. Proč tu není s námi, když může přijet na vozíku? Určitě by ráda při mši svaté zpívala. Katka říkala, že se stydí. Nechce jet na vozíku tam, kde jsou lidi. Ale přitom určitě doma brečí, že nemůže být tady.

Hned po mši svaté přesvědčuje Jana ostatní holky, aby šly odpoledne za Mirkou. Zpočátku se před nimi nemocná stydí, nechce s nimi ani mluvit. Ale když ji berou ve vozíku na zahradu, tak jí to přestává vadit. Na druhý den se nechá vézt na vycházku. A na Zelený

čtvrtek už zpívá ve schole. A je tomu tak až do Velikonoc, kdy její hlas táhne do výšek slavnostní „aleluja“.

Jana se modlí: „Ty jsi, Pane Ježíši, vstal po svém utrpení z mrtvých. Mirka povstala ze své osamocení a je tu mezi námi. A jak sama řekla – má krásné Velikonoce. Pane Ježíši, moc prosím, ať povstane úplně jako ty. Ať povstane z vozíku a může chodit.“

Po svátcích odjíždí Mirka na léčení. Pobrukuje si přitom velikonoční písně. A věří, že se vrátí zdravější a bude ve schole zase stát a zpívat aleluja Ježíši.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Magdalénka Řeháková*

Centrum pro rodinu – středisko Opava

Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.

Pozvánka na přednášku o výchově dětí v Opavě

Srdečně zveme maminky, tatínky nebo oba rodiče na přednášku o výchově dětí (určování hranic, motivace ke spolupráci, praktické rady a návody), která se uskuteční **ve čtvrtek 28. dubna od 17 hodin** v pastoračním středisku minoritského kláštera.

Přednášet budou manželé **Adéla a Petr Foldynovi z Oder**.

Cena za osobu: 100 Kč

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz

Setkání pro ženy v Opavě

Toto již tradiční setkání pro ženy s **Fany Böhmovou** se uskuteční **v sobotu 7. května** v Opavě, v minoritském klášteře od 9 do 17 hodin.

Téma: *O znamení kříže, požehnání a zlořečení*

Cena: 250 Kč (včetně oběda)

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz

Víkend pro ženy na Cvilíně

Tento víkend se uskuteční v termínu **27.–29. května** na poutním místě Cvilín u Krnova.

Program: *Biblická žena Ester* (Gita Vyleťalová), duchovní slovo (P. Sebastian Gruca), výuka biblických židovských tanců (2 skupiny – pro začátečníky a pro pokročilé), výtvarné tvoření, vycházka do okolí, možnost svátosti smíření, adorace, mše sv., vzájemné obohacení...

Cena: 1 000 Kč (nájem, stravování, lektorné)

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Jana Dostálová

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Lyžáky

Druhé pololetí se na Církevní škole v Hradci nad Moravicí rozeběhlo jako na drátkách – nejen novinkami z učiva, ale i různými akcemi. Žáci z osmé třídy si užili lyžařský kurz ještě před jarními prázdninami na Annabergu a sedmáci jeli lyžovat hned po jarních prázdninách do Staré Vody. Oba kurzy se moc vydařily a děti si společenství tříd moc užily. Společné zážitky mimo školu jsou pro děti důležité. Snadněji pak nacházejí cestu k sobě navzájem i k učitelům.

Podmořský svět v knihovně – projekt voda

V poznávání a pochopení mořského světa jsme se zdokonalovali v knihovně Petra Bezruče. Tamní paní knihovnice si pro nás připravily zajímavá vyprávění o podmořském světě ve všech jeho hloubkách. Povídky pak prokládaly obrázky roztodivných tvorů. Mohli jsme tak obdivně žasnout nad Božím stvořením.

Zvířecí středy v Jaktarži

Jedna středa v měsíci je v družině vyhrazena zvířátkům. Každý měsíc společně poznáváme jiné zvířátko. Děti už se seznámily s životem medvědů, lišek, ježků, ptáků, myšek a ryb. Poslední v pořadí, rybí den, dětem do paměti vryl vzpomínku na pojídání „žížalových špaget“. Prostřednictvím hry a společného tvoření tak děti získávají informace o vybraném zvířátku. Děti si „zvířátkové středy“ oblíbily a netrpělivě čekají, který živočich na ně další měsíc čeká.

Družina už byla zase po škole

A pro žáky 1. stupně byla opět připravena oblíbená akce s názvem Družina je po škole, tentokrát s pořadovým číslem 7. Vždy se účastní kolem třiceti dětí a také v pátek 18. února počty lehce překročily třicetku. Téma celého odpoledne bylo zaměřeno na bajky. Takže všechny hry, tvoření i soutěže byly zaměřeny na zvířátka a hledalo se ponaučení. Všechny aktivity byly proloženy dobrým jídlem a celá akce v půl deváté večer úspěšně skončila.

Postní snažení v naší škole

Plni emocí jsme se na popeleční středu vroucně modlili za mír na Ukrajině. Zároveň jsme prožívali začátek postní doby. Vstup do postu symbolizovalo označení popelem na čelo všech dětí a učitelů.

Naše postní snažení jsme pojali formou malých, drobných, ale zato každodenních dobrých skutků. Pokud se nám podaří udělat dobrý skutek, rozzáříme naši černou nástěnkou žlutými nálepkami. Těšíme se z toho, že dobrými skutky denně trénujeme a upevňujeme svou vůli.

Po chodbách školy vždy ve středu v Opavě a v pátek na Hradci prožívají společnou křížovou cestu děti společně se svými učiteli.

Cesta Opavou

Naši čtvrtáci se učí zajímavosti o svém kraji. Proto bylo nasnadě vyrazit do centra Opavy, aby si děti mohly prohlédnout významné budovy našeho města. Procházka začala před konkatedrálou Nanebevzetí Panny Marie a pokračovala přes Horní náměstí. Putovali jsme po stopách planet Sluneční soustavy, po Pekařské ulici ke kostelu svatého Václava, na Dolní náměstí a přes centrum zpět. Potřebná byla i krátká siesta se zmrzlinou v cukrárně :).

Jana Larischová

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Pomoc válečným běžencům odjela z Charity Opava do Košic

Dodávka plná potravin a hygienických potřeb pro válečné uprchlíky z Ukrajiny vyrazila v pondělí 14. března ráno z areálu ředitelství Charity Opava v Jaktaři do Košic. Sbírkou

na pomoc lidem prchajícím před válkou vyhlásila Charita Opava ve čtvrtek 10. března na žádost Řeckokatolické eparchie Košice, která leží na slovensko-ukrajinských hranicích a od prvního dne války intenzivně pomáhá tisícům válečných běženců, převážně matek s dětmi.

„Kontaktoval nás otec Tomáš Miňo z košické řeckokatolické eparchie a požádal nás o pomoc,“ vysvětluje koordinátorka pomoci Charity Opava Marie Hanušová. „Poslal také

přesný seznam komodit, které nyní váleční uprchlíci nejvíce potřebují,“ dodává. Kromě různých trvanlivých potravin se na dlouhém seznamu nacházely také například dětské pleny či malé balené vody.

Požadované zboží přinášeli lidé na speciální místo, zřízené ve dvoře ředitelství Charity Opava v Jaktari až do nedělního odpoledne. Přijížděli jednotlivci i celé rodiny, souhrnná sbírka za celou obec dorazila například ze Stěbořic a Koberic.

Lidé z Charity Opava a dobrovolníci, kteří se po celé čtyři dny střídali na sběrném místě v Jaktari, jednotlivé komodity průběžně třídili a balili do krabic. Ty pak popisovali slovensky i ukrajinsky, aby usnadnili příjemcům manipulaci při vykládání. Ještě v pondělí pak pracovníci Charity Opava s naplněnou dodávkou vyrazili do Košic a předali zboží lidem z Řeckokatolické eparchie Košice, kteří ho budou spolu s místní Charitou distribuovat přímo potřebným.

„Děkujeme všem dárcům,“ vzkazuje Charita Opava.

„Čichat“ a „dřímát“. V Mravenečku používají speciální relaxační metodu

V sešerele místnosti zní příjemná relaxační hudba, bublinkový vodní sloup zvolna mění barvy, na zeď se promítá hvězdná obloha. V denním stacionáři pro lidi s kombinovanými vadami Mraveneček se právě podařilo kompletně dovybavit senzoric-

kou místnost, v níž mohou s klienty provozovat speciální relaxační metodu, která se jmenuje poněkud zvláště „snoezelen“.

Pojem „snoezelen“ vznikl v Holandsku složením slov „snuffelen“ a „doezelen“, což lze volně přeložit jako „čichat“ a „dřímát“. Výraz poukazuje na smyslový aspekt terapeutického postupu a také vystihuje stav blaha, klidu a relaxace. Tato multifunkční metoda se používá v útulné místnosti pomocí světelných a zvukových prvků, vůní a hudby, protože jejím cílem je vyvolání příjemných smyslových pocitů a navození bezstarostného relaxačního uvolnění. Pro klienty Mravenečku je jako stvořená, protože je určena zejména pro osoby s vývojovými poruchami a s mentálním, tělesným nebo vícenásobným postižením.

„Relaxační místnost jsme u nás v Mravenečku měli již dlouho, ale dovybavení různými světelnými komponenty a projektory ji skutečně povýšilo na hodně vysokou úroveň,“ říká vedoucí Mravenečku Jana Konopková. *„Navíc kdysi byli našimi klienty jen děti, což se nyní změnilo a máme zde dospělé lidi, nové vybavení relaxační místnosti je tedy více přizpůsobeno jejich věku,“* dodává. Klienti, kteří v místnosti relaxují vždy asi jednu hodinu, se zde postupně střídají, takže na každého se dostane minimálně jednou týdně. *„A můžu*

řící, že to mají velmi rádi a skutečně u nich pozorujeme zklidnění a větší stimulaci smyslů,“ uzavírá Jana Konopková.

Přijďte si udělat radost do Jarního obchůdku

Jarní obchůdek s originálním velikonočním a jarním zbožím bude až do 13. dubna provozovat sociálně terapeutická dílna Charity Opava Radost ve svém sídle na ulici Přemyslovců 26 v Jaktáři.

Otevřeno je zde vždy v pracovní dny od 8:30 do 15 hodin, popřípadě podle domluvy na telefonním čísle 734 435 133. *„Přijďte si udělat radost velikonoční nebo jarní dekorací a ochutnejte výbornou kávu z naší pojižděné kavárny s něčím sladkým z cateringové kuchyně,“* zvou klienti Radosti.

Figurky z charitních dílen pomáhají v kampani „Dejme dětem rodinu“

„Dejme dětem rodinu.“ Tak se jmenuje kampaň Moravskoslezského kraje, jejímž cílem je umožnit dětem, které nemohou vyrůst ve své biologické rodině, prožít dětství v náhradní rodinné péči. Maskoty kampaně jsou tři figurky mámy, táty a dítěte, jejichž nápisy na tričkách „ro“, „dí“ a „na“ dohromady poskládají slovo RODINA. Na 570 těchto figurek spolu s dvěma stovkami dárkových sad pro pěstouny vyrobily Chráněné dílny Charity Opava.

Dárková sada, se kterou Chráněné dílny Charity Opava uspěly ve výběrovém řízení Moravskoslezského kraje, obsahovala ručníky, keramickou postavu anděla a další dárkové předměty. Na její tvorbě se společně podíleli zaměstnanci šicí i keramické dílny a zapojil se také laser. *„Měli jsme velkou radost z toho, že výrobky našich zaměstnanců budou zdobit domácnosti lidí, kteří mají velké srdce,“* říká Ludmila Slaninová.

„Figurky rodiny využijeme při různých besedách a akcích pro veřejnost, na kterých propagujeme naši činnost,“ vzkazuje vedoucí oddělení sociální ochrany odboru sociální věci Moravskoslezského kraje Eva Hrbáčková. „Spolu se zástupci obecních úřadů, dětských domovů, dětských center a organizací působících v oblasti náhradní rodinné péče se totiž snažíme prostřednictvím různých osvětových aktivit informovat odbornou, ale především laickou veřejnost o oblasti náhradní rodinné péče, podpořit její rozvoj a v ideálním případě také získat nové zájemce, kteří by nabídli potřebným dětem náhradní rodinu,“ dodává. K úspěchu této chvályhodné činnosti snad přispějí také panenky z Chráněných dílen Charity Opava.

Klientům již deset let pomáhá Postní almužna Občanského sdružení Služovic a Vrbky

Kdyby se všechny potraviny a sanita, kterou za devět let vybrali obyvatelé obcí Služovice a Vrbka pro klienty Chráněného a podporovaného bydlení pro duševně nemocné seskládaly na jedno místo, zaplnily by zcela jistě jeden velký kamion. Sbíрка, kterou organizuje pravidelně v postní době pod názvem Postní almužna Občanského sdružení Služovice a Vrbka, právě vstupuje do jubilejního desátého ročníku.

Už devět let si pravidelně každý měsíc klienti Chráněného a podporovaného bydlení pro duševně nemocné s vděčností vzpomenu na občany obcí Vrbka a Služovice. „Naši klienti na tom jsou vinou své nemoci po finanční stránce špatně, musí často vyjít z životního minima. Často si nemůžou například koupit potřebné hygienické přípravky, aby ušetřili byť jen patnáct korun na městskou hromadnou dopravu,“ popisuje Kateřina Vířová, vedoucí Chráněného a podporovaného bydlení podmínky, v nichž musí někteří klienti vyžít. „Právě pro ně je každoroční pomoc ze Služovic a Vrbky skutečně velmi cenná a váží si jí,“ dodává.

Díky dlouhé tradici mají ve Služovicích a Vrbce sbírku naprosto profesionálně zorganizovanou. „Na základě seznamu potřebných potravin a drogistického zboží, který připraví v Chráněném a podporovaném bydlení, vyhotovíme letáček, který je distribuován do všech domácností,“ popisuje místostarosta obce Tomáš Barč, který sbírku tak jako v předchozích letech pomáhá organizovat i letos. „Lidé pak přinášejí potraviny a různé drogistické zboží, které ve středisku nejvíce potřebují a které vydrží po celý rok,“ dodává.

„Občas se nám dostane pomoci od různých lidí či organizací, ale Sdružení obcí Služovice a Vrbka je jediné, které na nás myslí pravidelně a už tak dlouho. Je to obdivuhodné a velmi si toho vážíme,“ vzkazuje ještě jednou Kateřina Vířová.

Díky Lence Martínkové si Opava poprvé připomněla Den vzácných onemocnění

Lidi, kteří bojují s vzácným onemocněním, podpořila v pondělí 28. února Charita Opava. Tak jako to dělají posledního února mnohé organizace na celém světě, nasvítla Kostel svatých Janů v Opavě barvami tohoto dne, tedy modrou, zelenou a fialovou.

Akce proběhla na popud Lenky Martínkové, bývalé pracovnice Wellness centra Charity Opava. Ta před časem sama onemocněla velmi vzácným onemocněním, kterým trpí v České republice jen deset lidí.

Nemoc přivedla Lenku Martínkovou ke členství v České asociaci pro vzácná onemocnění, která u nás Den vzácných onemocnění organizuje. Když se rozhodla požádat o spolupráci ředitele Charity Opava Jana Hanuše, mohla to už bohužel udělat jen písemně. „Nemoc mi ubírá schopnost verbální komunikace,“ napsala mimo jiné v mailu, na základě kterého Jan Hanuš tuto osvětovou akci spolu s ní uspořádal poprvé také v Opavě.

Svou bývalou kolegyni Lenku Martínkovou přišel kromě jiných podpořit také její šéf z Wellness centra Charity Opava Pavel Veverka a další lidé, z nichž si někteří nenechali ujít možnost vyfotografovat se v barvách světového Dne vzácných onemocnění.

Pacientů se vzácným onemocněním žije po celém světě přes tři sta milionů. Den vzácných onemocnění, který v Opavě zažil svou premiéru, je příležitostí k poděkování všem, kdo pacientům se vzácným onemocněním pomáhají.

Charita Opava

Už jsi slyšel o CSM?

Chtěl bys zažít jedinečný zážitek? Prožít nezapomenutelné chvíle v blízkosti Boha a pocítit sílu křesťanského společenství? Láká tě možnost poznat nové lidi a prohloubit svou víru? Chop se příležitosti a přijď na CSM!

Co to vlastně je? Jedná se o Celostátní setkání mládeže, které se koná přibližně jednou za 5 let a je určené všem mladým ve věku 14–26 let. Letošní CSM se chystá v Hradci Králové ve dnech **9.–14. srpna 2022** a jeho mottem je „*Vstaň, udělám z Tebe svědka toho, co jsi viděl*“ (Sk 26, 16). Můžeš se těšit na pestrý program – nebudou chybět různé katecheze, přednášky, koncerty, svědectví, slavení eucharistie... A to není zdaleka vše.

Stačí se přihlásit na stránkách <https://celostatnisetkanimladeze.cz>, kde jsou krom přihlášky i veškeré informace o setkání. Čím dříve se přihlášíš, tím nižší je cena, neváhej tedy moc dlouho. V ceně je zahrnuto i jídlo a ubytování, neměj strach, bude o tebe postaráno. A pokud by ses náhodou chtěl podílet na přípravě a přiložit ruku k dílu, v přihlášce zaškrtni, že jedeš za přípravný tým pro stravování (naše diecéze se postará o to, aby láska procházela žaludkem ☺).

Snad se v srpnu uvidíme!!

*Za opavské animátory
Sára Hasíková*

Zveme na Čtení Bible 24 hodin

Projekt s názvem Čtení Bible v průběhu 24 hodin, který má počátek v Římě a pravidelně se koná v řadě evropských metropolí, se letos poprvé uskuteční také v Opavě. Čtení proběhne **v pátek 8. dubna od 17 hodin**, a potrvá do soboty 9. dubna stejného času v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie. Zájemci se mohou hlásit už nyní. Akce se koná ve spolupráci s římskokatolickou farností při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, jejímž děkanem je Václav Koloničný.

Projekt *Čtení Bible v průběhu 24 hodin* chce poukázat na hodnoty, z nichž vyrůstá evropská kultura a evropská společnost a ke kterým inspirují knihy Starého a Nového zákona. Při čtyřiařicetihodinovém čtení biblických úryvků se v Opavě vystřídá asi 200 lidí různých věkových kategorií a sociálních vrstev. Kromě farníků se do čtení zapojí nejen představitelé akademického, politického a společenského života, ale i sportovci, studenti, zástupci jiných církví, občanských iniciativ a řada dalších. Zájem již vyjádřilo město Opava, opavští skauti, Charita Opava, festival Slunovrat, spolek Kostela svatých Janů a mnoho dalších.

„Zapojit se mohou i nevěřící, protože akce není určena jen pro praktikující věřící, nýbrž pro každého člověka dobré vůle,“ upřesňuje organizátor akce Lukáš Graca. Ke čtení se může přihlásit každý zájemce, který se zaregistruje na stránce projektu www.farnostopava.cz/bible24/. „A nemusí jen aktivně číst, ale i kdykoliv v průběhu 24 hodin přijít do konkatedrály a čtené texty si poslechnout,“ zve Lukáš Graca.

Oznámení

Změny mší svatých v Kylešovicích

Po změně času začínají večerní mše svaté v kostele sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích v 18 hodin.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- *Kostel sv. Vojtěcha* – po mši svaté bude **v pátek 1. dubna a 6. května (první pátky**

v měsíci) adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **od 22. dubna** bude opět každý pátek od 17 hodin do začátku mše svaté tichá adorace s možností přijmout svátost smíření.

- *Kostel Sv. Ducha* – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin; **první čtvrtky v měsíci 7. dub-**

na a **5. května** po mši svaté v 8 hod. modlitba za posvěcení kněží a za nová povolání k zasvěcenému životu Pánu Bohu; *první pátek v měsíci* **6. května** po mši svaté v 8 hod. adorace a litanie k Nejsvětějšímu Srdci Páně; *první soboty v měsíci* **2. dubna** a **7. května** mše svatá v 8 hodin, výstav Nejsvětější Svátosti, modlitba růžence a patnáctiminutové rozjímání o růžencovém tajemství.

- *Kostel Nejsvětější Trojice* – **v neděli 3. dubna** a **1. května** bude adorace s litaní k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostným požehnáním (po mši svaté začínající v 16.30).
- *Kostel sv. Jana Nepomuckého (Kylešovice)* – **v pátek 1. dubna** (*první pátek v měsíci*) pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **v úterý 19. dubna** adorace s rozjímáním o tajemství Ježíšova života; **v pátek 29. dubna** (*poslední pátek v měsíci*) adorace s Korunkou k Božímu milosrdenství (vždy po mši svaté začínající v 17 hodin).
- *Kaple Božského Srdce Páně (Marianum)* – **v pátek 1. dubna** (*první pátek v měsíci*) od 17.20 do začátku mše svaté v 18 hodin; **každou středu** (pokud není liturgická památka) v 18 hodin mše svatá ke cti svatého Josefa, v 17.50 litanie k sv. Josefovi.

Pobožnosti křížové cesty

Do neděle 10. dubna (Květná neděle):

- *konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie*
 - **v neděli** v 15.00;
 - **v úterý** a **ve čtvrtek** v 17.30;
 - **v neděli 10. dubna** bude křížová cesta *v kostele sv. Vojtěcha* v 17.30 (v konkatedrále bude zpovědní den).
- *kostel sv. Vojtěcha* – **v pátek** v 17.30;
- *kostel Nejsvětější Trojice* – **v neděli** v 16 hodin (před mší svatou);

- *kostel Sv. Ducha* – **v pátek** po mši svaté začínající v 17 hodin;
- *kostel sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích*
 - **v pátek** po mši svaté začínající v 18 hodin
 - **v neděli** po mši svaté;
- *kaple Povýšení sv. Kříže* na Maticní ulici podle rozpisu ve vývěsce.

Rozpis křížových cest *v konkatedrále* a *v kostele sv. Vojtěcha* je na str. 19 minulého čísla Cesty.

Pobožnosti křížové cesty konané ve Svatém týdnu budou uvedeny ve velikonočním přehledu bohoslužeb a pobožností, který vyjde jako obvykle o Květné neděli.

Květná neděle (10. dubna)

Při každé mši svaté (i v sobotu 9. dubna večer), se budou žehnat jívoové ratolesti – kočičky. Pokud můžete, přineste si své jívoové ratolesti. Nespoléhejte prosím na to, že je dostanete v kostele.

Zpovědní den

V neděli 10. dubna (Květná neděle) bude *v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie* od 14 do 17 hodin zpovědní den. Z tohoto důvodu nebude odpolední křížová cesta (*ani v kostele sv. Vojtěcha.*)

Další možnosti přijetí svátosti smíření před Velikonocemi

- *Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie*
 - **od pondělí do středy Svatého týdne** půl hodiny před mší svatou. Poslední možnost přijetí svátosti smíření bude **ve středu 13. dubna**. V průběhu tridua (čtvrtek 14. až sobota 16. dubna) se zpovídat nebude.
- *Kostel sv. Vojtěcha* – **v sobotu 9. dubna** půl hodiny před mší svatou.

- *Kostel Nejsvětější Trojice* – **v neděli 10. dubna** půl hodiny před mší svatou.
- *Kostel Sv. Ducha* – vždy 20 minut před každou mší svatou. Od 14. do 18. 4. se zpovídat nebude.
- *Kostel sv. Jana Nepomuckého (Kylešovice)* – přede mší svatou i po ní ve všední den. Před Velikonocemi naposledy **ve středu 13. dubna** po mši svaté. V průběhu tridua (čtvrtek 14. až sobota 16. dubna) se zpovídat nebude.

Nezapomeňte,

že **ve čtvrtek 14. dubna** (*Zelený čtvrtek*), **v pátek 15. dubna** (*Velký pátek*) a **v sobotu 16. dubna** (*Bílá sobota*) nejsou ranní mše svaté. Ve čtvrtek je mše svatá odpoledne v rámci obřadů Zeleného čtvrtku, v pátek mše svatá není a v sobotu je v rámci Vzkříšení (Velikonoční vigilie).

Korunka k Božímu Milosrdenství

Modlitbu se budeme modlit *v kostele Sv. Ducha*:

- **v pátek 15. 4.** (Velký pátek) po obřadech,
- **v sobotu 16. 4.** (Bílá sobota) v 8 hodin,
- ostatní dny až do 2. neděle velikonoční 24. 4. vždy po mši svaté v 8 hod.

Devítiúterní nověna k sv. Antonínovi Paduáskému

Kostel Sv. Ducha – **každé úterý od 12. dubna do 13. června** (včetně), s kázáním a modlitbami při mši svaté v 8 hodin.

Mše svaté 18. dubna

V pondělí velikonočního oktávu budou mše *v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie* v 7.00 a v 8.30 (celebruje biskup Mons. Martin David). Mše svaté v 10.00 *v konkatedrále*, v 16.30 *v kostele Nejsvětější Trojice* a v 18.00 *v kostele sv. Vojtěcha* nebudou.

Mše svatá v německém jazyce

bude **v sobotu 30. dubna** v 16.30 *v kapli Povýšení sv. Kříže* na Maticní ulici.

Slavnost sv. Vojtěcha

Poutní mše svatá bude *v kostele sv. Vojtěcha* **v úterý 26. dubna** v 18 hodin.

Udílění svátosti biřmování

v kostele Sv. Ducha bude **v sobotu 30. dubna** v 15 hodin.

Modlitba se zpěvy Taizé

bude **v sobotu 30. dubna** *v kostele svatého Vojtěcha*. Začátek je v 19 hodin.

Svátost pomazání nemocných

bude ve farnosti Panny Marie udělována **7. května** *v kostele sv. Vojtěcha* při večerní mši svaté v 18 hodin.

Od 17 hodin bude pro ty, kteří chtějí přijmout tuto svátost, příležitost k svátosti smíření.

Zájemci o přijetí svátosti pomazání nemocných se prosím zapisujte v sakristii kostelů farnosti Panny Marie.

Májové pobožnosti

- *Farnost Panny Marie* – informace ohledně májových pobožností budou upřesněny v ohláškách a na stránkách farnosti v průběhu dubna.
- *Kostel Sv. Ducha* – **úterý až pátek** po mši svaté začínající v 17 hodin; **pondělí a sobota** po mši svaté začínající v 8 hodin.
- *Kostel sv. Jana Nepomuckého (Kylešovice)* – **středa a pátek** po mši svaté začínající v 18 hodin.

Intence na mše svaté

- *V konkatedrále Panny Marie* se na ranní a dopolední mše svaté zapisují intence

průběžně po celý rok, vždy po každé mši svaté v sakristii.

- V kostele svatého Vojtěcha se přijímají intence na červen v **pátek 22. dubna** od 16.45 do 17 hodin. Je možné zapsat intenci i v následujících dnech (pátek, sobota a neděle), avšak nejpozději do 17.40, nebo po mši svaté začínající v 18 hod.

Nejbližší plánované sbírky

- **Neděle 10. dubna** – sbírka na opravu konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie (v kostelech farnosti Panny Marie).
- **Pátek 15. a sobota 16. dubna** – sbírka na opravy chrámů ve Svaté zemi při adoraci Velkého pátku a Bílé soboty (ve všech kostelech).
- **Neděle 17. dubna** – sbírka na kněžský seminář (ve všech kostelech).

Informace na webových stránkách

- Kompletní program akcí **Diecézního centra mládeže a Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na webových stránkách: dcm.doo.cz.
- Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách: www.farnostopava.cz.

Exercicie v květnu

- **Pátek 9. až neděle 11. 5. (Velehrad)**

Duchovní obnova pro seniory

P. Miroslav Jáně

- **Pátek 20. až neděle 22. 5. (Velehrad)**

Duchovní obnova pro lektory a všechny zájemce o Boží slovo v praktickém životě

P. Marián Pospěcha

Veškeré informace o jezuitských duchovních cvičeních, včetně kontaktních údajů na exerciční domy, získáte na webových stránkách www.exercicie.cz, kde se také můžete přihlásit.

Prosebné a významné dny

- **Pátek 1. dubna** – první pátek v měsíci;
- **čtvrtek 7. dubna** – Světový den zdraví;
- **neděle 10. dubna** – Květná (pašijová) neděle;
- **čtvrtek 14. dubna** – Zelený čtvrtek;
- **pátek 15. dubna** – Velký pátek;
- **sobota 16. dubna** – Bílá sobota;
- **neděle 17. dubna** – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně;
- **pondělí 18. dubna** – pondělí v oktávě velikonočním;
- **neděle 24. dubna** – 2. neděle velikonoční (Božího Milosrdenství);
- **sobota 23. dubna** – svátek sv. Vojtěcha (v kostele sv. Vojtěcha přeloženo **na úterý 26. dubna**);
- **pátek 6. května** – první pátek v měsíci.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Webové stránky farnosti Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 29., číslo 4, náklad 420 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 1. 5. 2022, uzávěrka 14. 4. 2022